

saat: Vi ville ikke forhandle med disse Mænd! Hvad komme de os ved? Vi ville forhandle med vore egne Arbejdere og ikke have noget med Organisationerne at gøre. Det haaber jeg, vi skulle komme bort fra, naar Mestrene ogsaa danne deres Organisationer. Saa sig vi, lad dem, som repræsenterer disse Organisationer, og som fuldt ud have Kendskab til Striden, men samtidig staa uden for den Bitterhed, der maaske er til Stede mellem selve de stridende Parter, komme til Forhandling og tale om Sagen fra begge Sider, saa ville mange af de bitre Kampe, som nu finde Sted mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, maaske dermed være forsvundne. Derfor har jeg naturligvis ikke det mindste imod, at Mestrene organisere sig paa deres Omraade ligesom Arbejderne paa deres, tværtimod, jeg ser en Fordel derved.

Hvad nu i øvrigt angaar de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling), maa jeg tilstaa, at de for mig vare en overordentlig stor Skuffelse. Det ærede Medlem er jo Nationaløkonom, og naar der her paa Tingets Bord foreligger et Forslag om vort Erhvervsliv i det hele, forekommer det mig, at et Medlem, som har beskæftiget sig saa overordentlig meget med dette Emne baade i Tale og Skrift ved forskellige Lejligheder, burde kunne have givet os her udmærkede Oplysninger om vort Erhvervsliv, om, hvorledes Samfundet saa ud paa Erhvervslivets Omraade, hvad Marsagerne vare til, at vi staa, saaledes som vi staa, i økonomisk Henseende med Klager fra alle Sider, paavise os, hvori disse Klager hunde. Han maatte kunne have sagt os, forekommer det mig, hvad der var Marsag til disse Klager, hvilken Indflydelse paa Erhvervslivets Omraade dette Lovforslag vilde faa, hvorledes Samfundet vilde komme til at se ud ved dette Lovforslags Vedtagelse, og i hvilken Grad det vilde bedre Erhvervslivet, baade for de mindre næringsdrivende og for den store Arbejdsklasse i det hele. Jeg hørte imidlertid forgæves efter, da det ærede Medlem talte, for at finde noget af det, jeg her omtaler. Det forekommer mig, at det ærede Medlem, der jo er Nationaløkonom, altsaa Videnskabsmand paa sit Omraade, kunde lære noget af, hvorledes hans Kolleger i Lægevidenskaben stille sig paa deres Omraade i Nutiden over for den Slags Spørgsmaal. Jeg skal da tillade mig at henlede hans Opmærksomhed paa en Udtalelse, som han vil finde, fra den allernyeste Tid, som en meget fremragende

Videnskabsmand paa Lægevidenskabens Omraade har bragt frem som sin Udtalelse. Han siger, at i Erkendelsen af Sydomsaarsagerne se Lægerne nu en af deres Forsknings højeste Opgaver, fordi de have indset, at alene herved kan Vejen bane, ikke blot til Helbredelse, men ogsaa til en endnu langt vigtigere Ting, nemlig Forebyggelse af Sygdommene. Men, naar dette nu er Tilfældet paa Lægevidenskabens, paa hele Sundhedsvæsenets Omraade — hvilket vi jo nok kunne blive enige om, er det rigtig — at det at komme til Bunds i Sydomsaarsagerne, for derved at forebygge at de i Fremtiden thnge paa Menneskeheden, er den vigtigste Opaabe af alle, saa gælder det samme jo i Virkeligheden ogsaa paa det økonomiske og andre Samfundsomraader. Det, altsaa, at komme til Bunds i de Ulykker, vi en Gang have, og som alle, og det med Berettigelse, klage over ere til Stede, og dernæst at kunne forhindre Kølserne af de Systemer, som skabe disse Ulykker, er da noget, som enhver Videnskabsmand maatte gøre til sin fornemste og bedste Opgave, at belære os om her, naar vi have til Forhandling Love, der angaa Samfundsforhold paa det ene eller andet Omraade. Men jeg har, som saet, ikke hørt noget saadant af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, skønt jeg altsaa mener, at man netop fra ham var berettiget til at vente noget saadant. Nej, det, som jeg hørte fra det ærede Medlem, var hovedsagelig dette, forekommer det mig, at han havde fundet, at paa Kvindeneringens Omraade vilde man, dersom man ikke vilde gaa med til dette, som man her havde foreslaaet, nærmest virke til Bestyttelse for Jordemødermændene, for Mænd, der, som det ærede Medlem sagde, vilde gifte sig for at leve paa Kvindernes Beføstning. Saaledes fortolkede han nu Bestemmelserne. Jeg tror ikke, den nationaløkonomiske Videnskab vinder noget videre ved den Slags Udtalelser, som det ærede Medlem her har bragt frem. Der er da ogsaa andre Ting, som hæfte sig som Snyltedyrr paa det kvindelige Erhverv, som det ærede Medlem kunde have fundet, og som det kunde have været mere rigtig at paatale. Vi have jo Alkonferne. Hvad synes det ærede Medlem om dem? Dersom han kunde have fundet en Paragraf i denne Lov, som kunde forhindre dem i at hæfte sig paa Kvindernes Erhverv, saa vilde det maaske have været mere værdifuldt; i hvert Fald ere de mere skadelige og mindre heldige end den stiftelige Type, Jordemødermanden, som han tillod sig at fremdrage her i Tinget. Det ærede